

Szemere Brigitta

Tavaszi III.

Moccanó bimbó:
Nap mosolyával
ébred a kis tulipán.

Hiányod

Megint zakatol a csönd.
Szívdobbanásnyi képek.
És emléked átreszket
az érfalamon. Lépek.

Morzsolódnak a percek.
Várom, újra itt legyél.
Hópihék táncát lesem.
Ma csak dűnnyög itt a szél.

Megállok. Oly erősen,
mélyen gondolok most rád!
– S hiányodból építem
szívem katedrálisát...

Pécsi séta

Ma hosszúra nyúlnak az árnyak,
ma lassabban szól, ki beszél,
ma megfakult tegnapok várnak,
és a lábad alatt falevél.

Emlékek. A rácsokon lakat.
Mormolsz fogaid közt imát,
mint csobbanó kőre a patak,
úgy von a nap köréd karimát.

A teraszok már kiürültek,
csípős szél szalad szerteszét,
a presszóknál emberek ülnek
– kint a fecskeraj helyett: veréb.